Je jaká je Karel Gott

 \mathbf{D} F#mi G A \mathbf{D} **F**♯mi 1. Je, jaká je, tak mi náhle padla do klína, $\mathbf{G} \cdot \mathbf{A}$ \mathbf{D} F#mi G Hmi A někdy tak a jindy taková, blondýna, ani černá ani G A D Hmi G D Hmi G A vždycky hádám. jak se zachová, zřejmě nikdy, jak chci já.

- 2. Je, jaká je trochu dítě, trochu mondéna, nemám právě paměť na jména, tak jí říkám lásko má. Nejsi skvost a nejsi zlá, jsi jen jiná, než chci já.
- 3. Je, jaká je, že se změní čekat nedá se, snad jí záleží jen na kráse, tak, že člověk málem nedutá, jak je štíhlá, jak je klenutá, jenže jinak, než chci já.
- 4. Je, jaká je, až jí zitra spatříš u pláže, vzkaž jí, ať se na mě neváže, ať si pro mě vrásky nedělá, ať je jaká je a veselá, i když jiná, než chci já.

